

Número 527 - 24 de març 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

La Policia Local
incauta material
pirotècnic

La Confederació
proposa quotes
d'aigua irrisòries

FUTUR TEATRE: Els projectes
es mostren al Mucbe

Malestar per les quotes de reg

Els llauradors benicarlandos poden veure's penalitzats per utilitzar més aigua de l'assignada per al seu reg. La CHX fa ulls clucs davant el reg a manta d'altres zones, que no han volgut passar-se al degoteig per estalviar. A més, sembla estranya la permissivitat que es té, en canvi, a favor de l'urbanisme salvatge, consumidor d'aigua sense control o de la barbaritat de camps de golf

text REDACCIÓ

Els llauradors de Benicarló haurien de pagar per utilitzar l'aigua que trauen dels seus pous per a regar per degoteig. És la ridícula situació en la qual s'han trobat, després de les accions empreses pel ministeri de Medi ambient dins del programa AIGUA. Els sindicats de regants, denuncien que la inversió que han realitzat en el camp per a convertir els seus cultius en degoteig i afavorir l'estalvi d'aigua, ha estat molt elevada i que en altres zones, que no s'ha realitzat, no se'ls castiga.

Davant aquesta situació, els sindicats de regants de Benicarló presentaran davant el ple una moció perquè el govern central augmente les quotes de reg per a agricultura en aquesta zona. A través de l'escrit i de les diverses reunions que han mantingut amb el regidor delegat de l'àrea, Joan Manel Ferrer, han donat a conèixer la seua disconformitat amb el sistema de control d'aigua de reg que ha implantat el ministeri. La queixa dels agricultors ve donada per la quota d'aigua que es destina a aquesta zona, baremada sobre la base de fa dos anys, "que va ser molt plujós", explica Ferrer. Així, l'any passat, que les precipitacions han estat inferiors, els llauradors s'han trobat amb que "aquest estiu, els ha faltat el 50% d'aigua per a regar els seus cultius".

Així les coses, han començat a rebre cartes de la CHJ en la qual se'ls adverteix de la infracció comesa i se'ls comunica que seran motiu de sancions. En aquest sentit, han explicat que a la comarca "s'ha realitzat una gran inversió en el sistema de reg per degoteig"

que ha permès que l'estalvi d'aigua siga major que en altres zones en les quals no s'ha implantat aquest sistema. No obstant això, denuncien que "on es rega per inundació -que suposa una despesa més elevada d'aigua - no se'ls estan posant traves ni se'ls castiga". És per això que han elevat les seues queixes a Manuel Alcalde, comissari d'aigua de la CHJ, que ha anunciat una revisió dels expedients sancionadors.

Encara així, els agricultors de Benicarló han decidit emprendre noves accions per assegurar-se que les seues reclamacions arriben a bon port i així, han presentat un escrit perquè siga aprovat amb el suport pel ple del consistori. En el mateix, argumenten que el seu estalvi en matèria hídrica ve des de lluny i que no obstant això,

altres sectors no estan aplicant la mateixa política. Per això, reclamen que els controls es realitzen sobre tots els sectors de producció, inclosos els turístics i industrial. D'altra banda, es reclama que "es prioritze l'ús agrícola de l'aigua sobre el de les activitats urbanístiques", recordant que "l'ús de l'aigua ha de ser primer per a beure, en segon lloc per a produir aliments i després, per a tota la resta".

El regidor d'Agricultura ha mostrat el seu suport a les reclamacions dels agricultors i en el seu nom, presentarà l'escrit davant el ple. A més, ha denunciat "interes-

Castigarien als que estalvien aigua

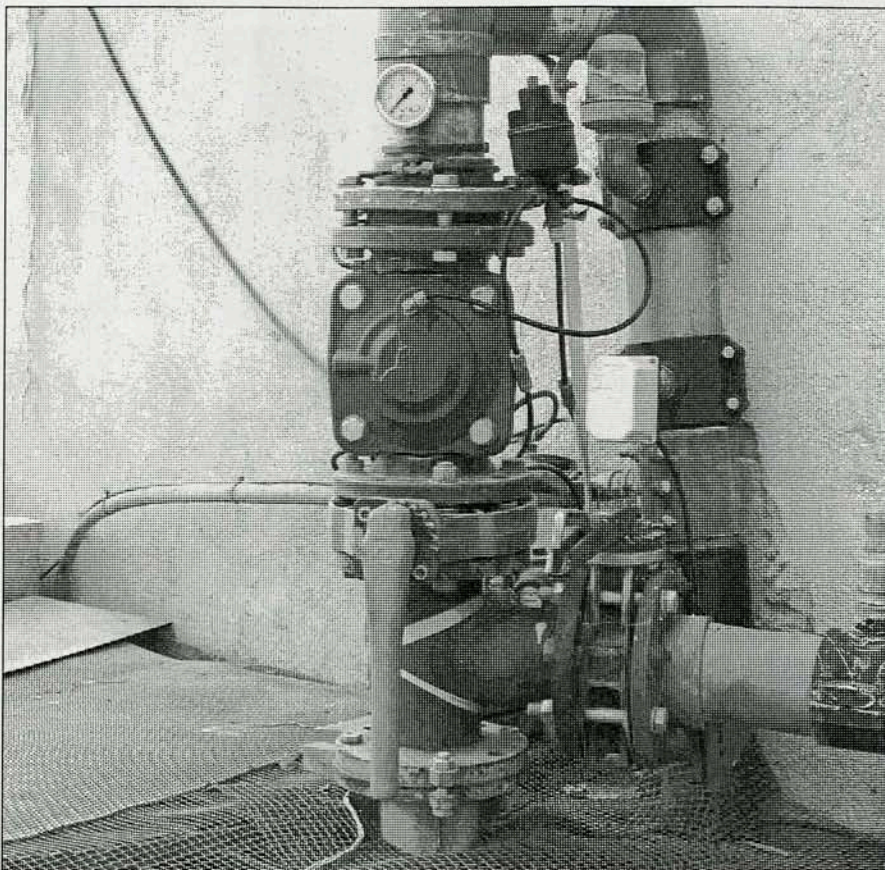
ve de la pàgina anterior

sos econòmics" en la política de l'aigua i que "alguns grups polítics estan per l'extinció de l'agricultura". Ferrer s'ha mostrat convençut que l'agricultura, a Benicarló, és un dels sectors productius més rendibles i que per això, és necessari donar-li suport. Cal destacar que les actuacions empreses pel Ministeri de Medi Ambient estan compreses dins de la implantació del programa AGUA.

EL PROGRAMA AGUA DEL MINISTERI DE MEDI AMBIENT

El Programa AGUA (Actuacions per a la Gestió i la Utilització de l'Aigua), creat pel ministeri de Medi ambient, pretén materialitzar la reordenació de la política de l'aigua, mitjançant l'explicació i difusió de les actuacions concretes dissenyades per garantir la disponibilitat i la qualitat de l'aigua en cada territori. El Programa AGUA, asseguren els seus responsables, permetrà a tots els ciutadans conèixer i comprendre millor la política de l'aigua, per a actuar així de forma més responsable i exigent, aportant fins i tot suggeriments i propostes al Ministeri de Medi ambient.

La implantació d'aquesta nova política de l'aigua està programada del 2.004 al 2.008. En aquest temps, es pretén reformar les Confederacions Hidrogràfiques, incorporant les Comunitats Autònomes al procés de presa de decisions i de control públic de l'ús de l'aigua i de la seua qualitat, fomentant la participació de tots els ciutadans en la gestió de l'aigua. Així, en cada conca hidrogràfica es crearà un Banc Públic de l'Aigua, que permetrà reassignar els drets històrics de l'aigua amb criteris d'equitat, eficiència i sostenibilitat. D'altra banda, s'establiran tarifes de l'aigua d'acord amb els costos reals d'obtenció i de tractament de l'aigua, modulades en funció del

benefici econòmic generat per la utilització de l'aigua, segons ho exigeix la normativa europea. A més, s'escometran les actuacions de millora de la gestió i del subministrament d'aigua de qualitat, acords amb les necessitats existents i, en particular, les dirigides a: l'optimització de les infraestructures d'emmagatzematge i distribució existents, la depuració i desalació.

El Programa AGUA és d'implantació modular, les seues actuacions es desenvoluparan de forma independent, el que permetrà obtenir resultats de forma gradual; les solucions previstes tenen caràcter flexible i permeten adaptar-se a canvis en les necessitats o en les prioritats de cada conca. El repte per al Ministeri no és només solucionar el problema, sinó fer-lo al menor cost possible. Les Actuacions incorporades al Programa minimitzen el cost econòmic i maximitzen la rendibilitat (taxa interna de tornada) davant cada problema a resoldre. En

aquest sentit, es pretén minimitzar el cost per m³ d'aigua en les actuacions incorporades en el Programa AGUA. Açò permet traslladar l'estalvi obtingut als beneficiaris de les actuacions, que disposaran d'aigua a un menor cost unitari. Per a això, les inversions plantejades en aquest Programa estan centrades a reduir el consum de l'aigua a l'estrictament necessària per a cada activitat, d'acord amb una demanda efectiva, aprofitant els recursos hídrics més propers, sense cercar-los en zones llunyanes que la seua portada genera inviables costos de transport, energètics i ambientals. El cost per m³ d'aigua en el Programa AGUA és mínim en cada cas. A més, les noves tecnologies tendeixen a reduir-los progressivament, com ha succeït en el cas de la desalació, que en l'actualitat té un cost un cinquanta per cent inferior al de fa una dècada.

Falles: 120.000 quilos de fem

Joan Manel Ferrer, regidor de Serveis Municipals, ha detallat que l'empresa FOCSA va arregar 120.000 quilos de residus procedents de la cremà de les falles de Benicarló. En total, 15 camions de 9 metres cúbics cadascun van ser necessaris per a eliminar les restes de la cremà dels carrers de Benicarló. "Ací cal contar les restes de la falla, l'arena que s'utilitza per a plantar el monument i la gespa que es posa d'adorn al voltant de la base", explicava. Els operaris, contractats per Junta Local Fallera, van començar el seu treball una vegada conclosa la ronda de la cremà i que els bombers repassaren tots els monuments per a apagar totalment les brases. A més, dilluns dematí, altre torn treballava intensament per a eliminar les restes de brutícia que les celebracions falleres deixaven en els carrers.

D'altra banda, José Luis

Guzmán, portaveu de l'equip de govern, ha fet un balanç provisional dels festejos fallers. "Benicarló ha gaudit d'unes falles tranquil·les, en les quals no s'ha produït cap incident digne d'es-

ment", afirmava. L'edil nacionalista únicament ha lamentat "la destrossa de mobiliari urbà, com la crema d'algunes papereres i contenidors, que per a alguns entra dins de la forma de divertir-se". D'altra banda, ha assenyalat l'augment de requisicions realitzades per la Policia Local de material pirotècnic "a adults que no han respectat la convivència". Guzmán recordava que aquest tipus de material només es podia llançar en horari de 8 a 10 del matí i que les confiscacions s'han portat a terme per no respectar aquest horari. La cara positiva de l'èxit dels festejos es vivia dilluns, quan la ciutat s'alçava amb la pràctica totalitat dels seus carrers reoberts al trànsit. En aquest sentit, l'edil agràia el treball de les comissions falleres, que començaven a desmuntar els casals, en la major part dels casos, després de la conclusió de la cremà.

Baixen el número de pescadors

text NATÀLIA SANZ

El nombre de pescadors en la província de Castelló ha descendit en un 14% en els últims cinc anys. En el 2001, eixien a pescar 1.251 mariners cada dia i, actualment, només 1.072. Són les dades que maneja la Federació Provincial de Confraries de Pesca, que es constaten també en l'evolució del nombre d'afiliats al règim del mar de la Seguretat Social. Segons aquesta última estadística, Castelló és l'única província valenciana en la qual el nombre de pescadors descendeix en els últims cinc anys. En València augmenta lleugerament i a Alacant es passa de 1.887 pescadors en l'any 2000 a més de 2.000 en l'actualitat. La confraria que més

ha vist reduït el nombre de tripulants és la de Castelló, que en aquest període de 5 anys ha passat de 640 a 498, és a dir, 142 treballadors menys. La de Vinaròs va reduir el seu nombre de professionals en el mateix període de 162 a 161; la de Peníscola va passar de 156 a 145; la de Benicarló de 135 a 122 i la de Borriana es manté pràcticament igual, fregant els 150 tripu-

lants d'embarcacions.

Segons el president de la Federació Provincial de Confraries, Salvador Orero, la causa d'aquest fenomen és que "a Castelló resulta més difícil formar a nous pescadors que en les altres províncies, perquè no hi ha centres d'estudi i s'han de desplaçar a Alacant". El sector provincial ha reivindicat reiteradament crear un centre formatiu en la província per a formar a joves que vulguen dedicar-se a la professió.

Segons Orero, amb el minvament de rendibilitat del sector registrada en els últims anys —per l'augment del cost del combustible—, cada vegada són menys els joves que opten per aquesta professió. "Hem de recórrer, cada dia més a immigrants", va afegir el representant pesquer.

Ja les han cremat

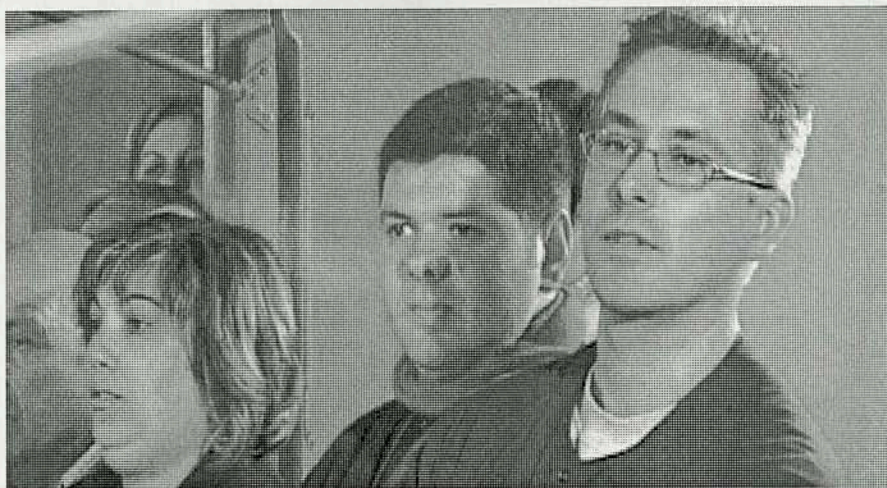
text NATÀLIA SANZ

L'artista faller benicarlando Daniel Ballester ha estat el gran triomfador de les falles del 2.006. Ballester ha aconseguit copar els tres primers premis en la categoria de falles infantils i el ninot indultat en aquesta categoria, aconseguint fer història en les falles de Benicarló. Mai fins al moment cap artista faller havia aconseguit posar el llistó tan alt. Cal destacar que les tres falles premiades són les úniques que el jove artista i el seu equip han realitzat enguany. Egipte, la Warner i el Rei León són els ambients en els quals ha desenvolupat la seua creativitat. Daniel Ballester ha estat la cara més alegre de les falles caduferes de 2.006. La més trista, la de la comissió de la Falla Benicarló.

El seu artista faller, José A, Santaaulalia, els deixava tirats. Després dels incidents succeïts en la plaça de l'Ajuntament de València, l'artista va decidir que acudiria a prestar la seua ajuda a aquell lloc. Així l'hi va fer saber a la comissió, que va haver d'acostar l'espatlla i plantar la falla com bonament va poder. "Han estat les dones de la comissió qui han fet l'esforç i han plantat la falla, sense elles no tindriem monument", assegurava Agustín López-Irles, president de la comissió.

El divendres, l'artista va dur les peces del monument i va plantar la rematada central. La resta de peces, les va deixar en el carrer. Com a conseqüència de les fortes ratxes de vent que van bufar aqueixa nit, la rematada central va patir diversos desperfectes, que els propis fallers es van veure obligats a reparar. Només l'esforç de la comissió va fer possible que en la demarcació, haguera falla.

D'altra banda, les falles La Barraca i La Carrasca van ser les triomfadores en el lliurament de premis a les falles 2.006. La comissió de La Carrasca aconse-

guia el primer premi en la categoria de falles grans, mentre que La Barraca s'emportava la banderola a la millor falla infantil. En el primer cas, el monument tenia com lema "Fent L'aca" i l'artista faller mereixedor del guardó ha estat Polet. La falla infantil estava signada per Daniel Ballester i el seu lema era "Un passeig per Egipte". El veredict del jurat, que al matí havia visitat les falles, es donava a conèixer en el transcurs de l'acte celebrat en el pavelló poliesportiu municipal. Un any més, les comissions van omplir les graderies de crits i alegria mentre esperaven la fallada del jurat. Després, eren els membres de les comissions guanyadores qui esclataven de goig.

Referent a les falles grans, es lliuraven també el segon i tercer premi, que van recaure en La Barraca i La Paperina, respectiva-

ment. D'altra banda, la falla de Els Cremats es duia la banderola a la quarta millor falla, mentre que la comissió del Caduf rebia el cinquè premi. En la categoria d'infantils, la segona millor falla de Benicarló era la de La Carrasca, mentre que en tercer lloc es classificava la Falla Benicarló. Els fallers de Els Cremats assolien que el seu monument fora mereixedor del quart premi i els del Campanar, de la cinquena banderola. Durant l'acte també es lliurava el Premi a la Millor Crítica Local, patrocinat per la Penya Metxero, i que va anar a parar a les crítiques de la falla Els Cremats. La Cope també lliurava la seua banderola al Premi d'Enginy i Gracia, que requeia en Mercat Vell.

L'altra cara de les falles

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Quan s'acaben les falles caldria fer-ne balanç. Que ha sortit bé i que ha sortit malament. Com a falles sembla que tot està bé i que la gent té dret de cuixa per fer el que li rota, personalment i, amb la meu amabilitat dialèctica particular, i sense que servisca de precedent i, sense que ningú s'ho agafe a mal, donaré la meua visió de les ombres que ningú vol veure.

La brutícia als carrers ha estat monumental. Amb tota la que devia arreplegar el personal de la neteja, segurament, podrien fer més d'una falla. El problema que amb tant de vidre, plàstic, paper i ... matèria orgànica diversa (pixum, caguerades i vomitades), el còctel que sortira podria ser una mica empalagós, si més no, més contaminant que menys i quan li prenguessen foc ... a ofegar-nos, una mica més.

I que hem de dir del soroll. Ja no em refereixo al de la música nocturna, que eixe, enguany ha estat una mica més diluït al no haver tants de dies de festa, encara que segueixen passant-se amb el seu volum, no em vull referir clarament als dels coets. Mireu que se n'han passat i

ningú fa absolutament no res. Els de les falles mirant cap un altre lloc i la policia, excepte comptades ocasions (que li tiren algun coet a l'alcalde o ...), si tu no l'has vist jo tampoc. Mia que se li va omplir la boca al regidor Lores, indicant que és respectara l'horari de llençar els maleïts coets, de 8 a 10 del matí. Ni punyetero cas. No sé si devia sortir molt però ací qui més i qui menys havia d'anar amb casc, tapa-orelles i amb roba innífuga.

Certament l'incivisme de la gent, no ajuda gens, però les normes de convivència estan per a respectar-les o sinó per a això estan les autoritats, per a fer-les respectar. La diferència entre una gent civilitzada i els energúmens, que creuen, que "todo el monte es orégano", i fan el que els dona la gana, és la seu capacitat de raciocini i, en aquest poble, d'aquest últims sembla que en tenim bastants.

Assustar al xiquets menuts llançant-los coets, empenyar a la gent gran amb el mateix estil, utilitzar el mobiliari urbà com dipòsit de masclets, les clavegueres com caixes de ressonància, els escaparates com barricades de coets, els carrers per a fer curses de borratxos, socarri-

mar i embrutar vidres, portes i façanes, això que voleu que us diga, això és ... que Benicarló, durant aquests dies és una ciutat sense llei.

Si trist és això, més trist encara és veure com les nostres autoritats, encarregades de vetllar pel compliment de les seues ordenances, passa de tot i no fica ma dura contra tota aquesta gent que pensa que el carrer és el seu pati particular on pot fer el qui li ve en gana. Només un dia vaig poder veure una parella de municipals (devien ser l'excepció), acassar a una colla de brètols després d'haver llançat un masclets i borratxos contra una cristallera. Òbviament, van fugir i crec, no el van poder enxampar. Molts ciutadans d'aquest poble comencem ha estar avorrits perquè aquests comportaments en èpoques festeres s'hagen acabat convertint amb el pa nostre de cada dia, però estem començant ha estar més que farts amb la vista grossa per part d'unes autoritats que, fins que es demostre el contrari, actuen igual que els del PP d'abans. Se'ls escapa la força per la boca i mentre la ciutadania es troba indefensa. Fins quan? A les properes eleccions? Veure'm.

Remodelació de la 'parança'

text NATÀLIA SANZ

La ciutat de Benicarló ampliarà la seua Oficina d'Informació i Turisme de la Plaça Constitució per a adaptar-la a les necessitats actuals. Mentre duren els treballs de remodelació de l'actual pèrgola, coneguda localment com "la

parança" l'oficina d'atenció turística se situarà durant tres mesos en els baixos de la Cambra Agrària.

Els treballs estan valorats en 173.000 euros i consistiran en la millora global de l'espai i la construcció d'un arxiu i magatzem de material en un nou soterrani. A més es dotarà a l'oficina d'internet i il·luminació addicional. Per altra

banda el regidor de Cultura i primer tinent d'alcalde, José Luis Guzmán, va lamentar que la Conselleria de Turisme no col·labore econòmicament amb la ubicació en la platja del Morrongo d'una petita oficina d'informació. "Sembla que no estan boiants econòmicament", va ironitzar el regidor.

Per a reflexionar

Llibres

text JOSEP SAN ABDÓN

JOSEP IBORRA. Inflexions. Edicions Bromera. Alzira. 2005.

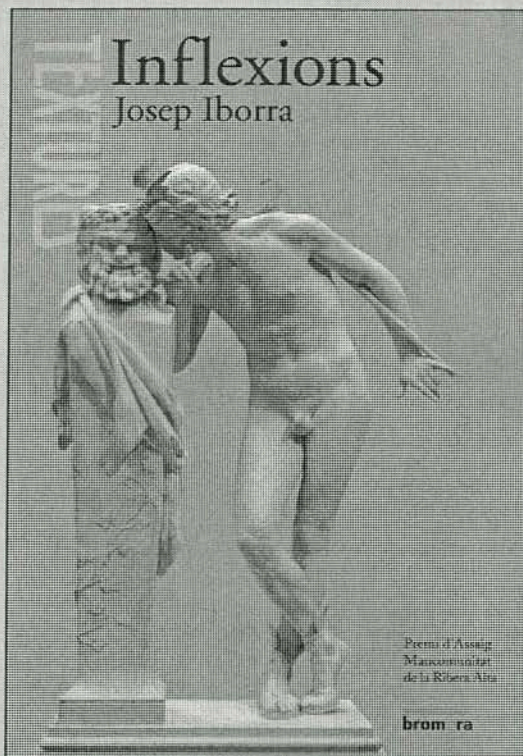
Josep Iborra és el crític literari per excel·lència del País Valencià, una de les persones que més i millor s'ha ocupat de l'obra dels escriptors valencians, i autèntic mestre d'aquells que ens hem dedicat després a aquests menesters. Nascut a Benissa l'any 1929, s'ha dedicat fins a la seua jubilació a l'ensenyament de la filosofia.

Ha publicat llibres d'assaig com *Fuster portàtil* o *La trinxera literària*, a aquesta categoria pertany el llibre *Inflexions*, amb el qual va estar guardonat amb el Premi d'Assaig Mancomunitat de la Ribera Alta 2004.

Inflexions està format per un recull de textos breus, amb predomini dels aforismes, sobre diversos tipus de qüestions: filosòfiques, artístiques, morals, religioses o polítiques.

El llibre ens parla sovint de la condició humana; del ser humà en relació amb la natura, l'home treballa per dominar la natura, però com que forma part de la natura i aquesta és cega, "*l'home que en forma part també és cec i per tant obeeix amb els ulls tapats les forces naturals*". Del ser humà i les noves tecnologies, dels perills i dels avançats, els humans amb la informàtica estem en simbiosi amb una màquina que potencia el pensament, però també el qüestiona. De la crisi del ser humà com a ser moral. De la relació del ser humà amb Déu, Iborra defineix Déu com a "*interlocutor omnipotent*", el ser

humà per la seua natura, encara que dubte o no crega, necessita un ser omnipotent capaç de traure'ns de les desgràcies que ens aclaparen.

Un altre dels temes del llibre és la seua opinió sobre diversos autors, destaca l'anàlisi que fa de la figura d'Eugeni d'Ors, la seua evolució política i estètica. De les virtuts, però també dels buits de l'obra de Sartre. La seua admiració per Paul Valéry, "*l'últim europeu pels quatre costats, un astut supervivent de la Il·lustració*", o la relació de Rilke amb la psiquiatria.

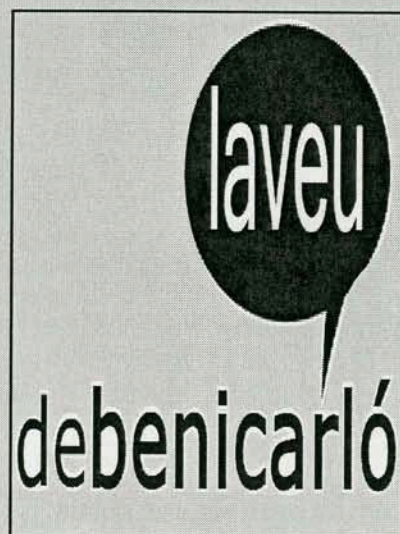
L'evolució de la literatura i de les arts en general, són objecte de comentari per part de l'autor de Benissa, destacaríem per exemple el comentari on diu que l'essència de l'art és l'autoconeixement, no és art aquella manifestació artística que no

ens mostre "*el sentit opac de la nostra existència*".

El comentari bíblics abunda en aquestes reflexions, l'autor es mostra sovint crític amb alguns passatges bíblics, perquè estan plens "*de contradiccions i d'incoherències*", on hi han personatges que apareixen com a víctimes, sense possibilitat de triar el seu paper, per tal que els personatges elegits per Déu puguen assolir els seus propòsits o complir els seus designis.

Per últim destacarem la presència constant de la mort, l'autor hi torna una i una altra vegada sobre el tema, i tot i que assaja diversos enfocaments sembla no trobar-hi sortida, com diu en un dels aforismes: "*La mort: sempre encara no.*"

Amb *Inflexions* estem davant d'un llibre per a reflexionar, un llibre que obri molts interrogants, i que obliga a l'autoconeixement i per tant podem dir que Josep Iborra aconsegueix sobradament el que ell manifesta que ha de ser l'essència de l'obra d'art.

El Benicarló 'underground'

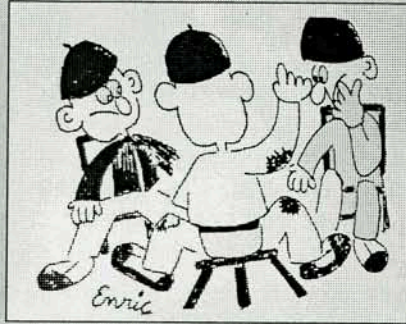
text LA COLLA DE TAFANERS

Collons amb les falles. Mira que són dures. Dures per dins, dures per fora. Ni a remulla cauen. Moltes construccions haurien d'aprendre a ficar una estructura com la seua. La llàstima és que després li peguen foc al monument. L'aigua, l'aguanten, el foc ... ho purifica tot.

Els que volen continuar estant purificats són els del PP. Deu ser que volen mantindre intacta la flama del seu esperit combatiu contra les "tropelies" en que el bipartit ens està obsequiant últimament. Suposem que per això no van aparèixer a cap acte oficial de les falles. L'aigua podria haver remullat les seues expectatives purificadoras i ... els podia haver arrupit. S'imaginen al PP més xicotet, si ara, amb la que està caient, quasi no fa oposició, arrupits, ni es veurien. Deuen pensar que això de les falles és transitori.

Transitòria no va ser la visita de Calles, el delegat del govern, a Benicarló. Invitat pels seus companys de partit, va anar repartint premis de falla en falla i, com un faller més, després, el vam veure torrant-se la seua llonganissa (no sigueu malpensats), i cansalada, als torradors fallers. Això sí és predicar amb l'exemple.

Per cert, d'una invitació a una altra. Segons hem pogut esbrinar, ahir dilluns, alguna gent preguntava per la nostra primera autoritat i ..., no hi era. La nota oficial era que estava entrevistant-se amb Calles, sí, el d'abans, parlant de temes importants. El lloc de reunió, com no podia ser altre durant

les festes madaleneres ..., "el mesón del vino". Això del vi, sembla que amolla la llengua i, si és profitós per Benicarló, que no es preocupe, nosaltres no ho direm. Entre got i got, mastegot.

I després d'haver guaitat unes quantes falles, és vam fixar amb

alguns "lletrosos", molt incisius que anaven penjats per algunes falles. Els del grill, per exemple, eren ben incisius, els polítics locals, suposem, quedarien contents de com els deixaven, la crítica mordaç i irònica sempre fa espavilar però, va haver alguna falla, que va confondre la crítica amb el mal gust i, els seus "lletrosos", destil·laven una mala llet xenofòbica fora de lloc. S'ho haurien de fer mirar.

Els que s'ho han hagut de fer-s'ho mirar, i força, han estat els de la falla Benicarló. Malparats van acabar amb l'artista faller al que havien encomanat el monument. Solidari ell, se'n va haver d'anar "depresa i correns" a ajudar a

reconstruir la falla de l'ajuntament que uns desaprensius van calar-li una mica de foc. Ara, el desaprensiu d'aquest personatge, ens referim a l'artista faller en qüestió, va oblidar aquesta solidaritat deixant penjats als responsables d'aquesta falla quan, a peces, la va deixar per a que la muntaren ells mateixos. Encesos van quedar ací, pitjor que els del PP.

Des d'ací el nostre reconeixement més explícit i efusiu als artistes que van fer les tres falles infantils guanyadores. No cal anar fora a buscar personal competent. A casa n'hi ha de bo i millor, i de segur que no deixen penjat a ningú. A veure si de les cantades

comencem a aprendre. Que els benicarlantos som massa cabuts i si no és a bufetades no ens assabentem

Açò de la seguretat als coets és massa. I els de la pirotècnia benicarlanta la porten fins l'extrem. Allà que veus les dos joves padrines falleres

aporrant el teclat de l'ordinador faller, per començar la crema de la falla i ... no passava res. No havien llevat la tanca de seguret al teclat. Ja podien apretar la tecla les pobres xiques! Això sí, més val passar-se de segur que quedar-se curt i lamentar-ho després. I la nostra pirotècnia és un bon exemple de seguret. I que continue.

Per cert, que els hi ha passat als de la junta de Setmana Santa? Ens hem assabentat que en el mail enviat a la canallesca havien perdut l'accent. Resa així: "Junta local de Semana Santa, una ciudad con acento religioso, Benicarlo". Benicarló, ja no té accent ... religiós?

Els grans enemics de la dreta

text MEXIA TOVAR

Portem uns últims mesos patint la ira de la dreta de sempre. Tenen el convenciment que ells són portadors d'una espècie de mandat diví que els ha atorgat el dret a governar-nos indefinidament i a determinar les llibertats que podem disposar, en tots els camps en què ens movem els sers humans l'ideològic, religiós, sexual, etc.

Ens tenen sotmesos a un tractament diari en què pareix que han establert entre les seues files una espècie de concurs, per a veure qui té major capacitat de vomitar odi, rancor, desqualificacions i mentides. S'enfuriuen davant dels seus dos mas grans enemics, les urnes i els mitjans de comunicació lliures. Mai han acceptat com a mecanisme vàlid de l'expressió popular, el resultat

de les consultes realitzades en sistemes de votació secreta en urnes. Ni dins de les seues mateixes organitzacions s'atreixen a posar-ho en pràctica, les seues eleccions són per aclamació, a dit o hereditàries en determinats dofins. La seua ànima bessona i aliat fidel en totes les seues empreses repressores, l'església catòlica, coincideix exactament amb ells en eixa identificació d'uns mateixos valors reaccionaris que eludixen i menyspreen les eleccions per mitjà de sufragi directe i secret, ens morirem de vells sense conèixer una elecció per votació d'un bisbe, d'un cardenal o d'un Papa i molt menys d'una dona.

De la mateixa manera que no accepten estos dos sistemes en què se sustenten valors de llibertat com ho són el sufragi directe i la llibertat d'informació en els

espais en què es mouen, tampoc accepten els resultats electorals, ací no han acceptat el del 14M, ni el d'altres societats com l'obtingut per Chavez, el d'Evo Morales i també els de Lula da Silva, Tabaré Vazquez, Néstor Kirchner o Michele Bachelet, en canvi mai van dir una paraula d'eixe famós empastre en què va eixir triat el mediocre del Bush, la seua mascota l'Ansar ja s'ha ofert voluntàriament a liderar una campanya contra eixos governs recent establerts en Llatinoamèrica, tots ells per mitjà de sufragi net i directe. Amb Pinochet, amb Somoza, amb Batista trobaven mes afinitat i no hi havia necessitat de votacions, per a prova estaven els 40 anys de franquisme, ni punyetera falta que va fer votar, i així van conèixer la seua gran bonança, els seus anys de major esplendor, que temps aquells, que bé que estaven.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

El bust desaparegut amb els plataners de la placeta del convent, és el del Dr Coll.

Fonts ben informades ens han dit que ara el col·locaran al seu carrer. Ja saps on està?

La pregunta d'aquesta setmana és per a que no oblidis la disbauxa fallera tan ràpid.

S'ha cremat una falla que, contra tot pronòstic, estava situada a la plaça Benicarló. Saps de quin poble?

- A - Vall d'uixò
- B - Bunyol
- C - Paterna
- D - Borriana

Carrer Enmig

Un amic nostre de Castelló ens fa arribar una instantània captada en plenes festes de la Magdalena on podem veure al nostre alcalde dissertant amb alts càrrecs socialistes. L'anàlisi social no aniria més enllà de la participació de la festa si no fora perquè al regidor José Luís Guzmán, que va fer d'alcalde accidental dilluns passat, li va dir que tenia "una reunió a la subdelegació del Govern", Si, si... a la subdelegació. Es veu que es degueren perdre uns quants carrers. La plaça Maria Agustina es troba un poc lluny del Mesó del Vi. En fi, senyor alcalde, que li aprofite el xato... i els cacauets.

Aigua per a tots

Editorial

Ja tornem a estar. Els problemes de l'aigua tornen a sortir i els perjudicats, com sempre els llauradors. Aquests denuncien que les quotes d'aigua assignades no concorden, en l'actualitat, amb el temps de sequera que ha patit esta zona durant tot l'any passat. La Confederació Hidrogràfica del Xúquer vol multar els llauradors benicarlandos per utilitzar més aigua de la que inicialment tenien assignada però, se li oblidava el fet que aquesta quota d'assignació es va fer en vaques grosses i no en temps de sequera com encara arrossegueu ara. D'igual manera, aquest ens, sembla tenir una visió estreta de la nostra realitat al incitar els llauradors a modernitzar els seus regs a degoteig, amb el cost que això va suposar per les seues butxaques i, al mateix temps, mirar cap un altre costat en aquells llocs on es continua regant a manta i no els ha donat la gana modernitzar els seus sistemes de reg. Incongruentment, al final resulta que es vol penalit-

527

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

zar aquells que estalvien. Per quina raó aquest despropòsit?

Una idea ens rutlla pel cap, on som? A la costa. On tenim major pressió urbanística? A la costa. On farà falta més aigua per a usos turístics? A la costa. On és volen construir una bona pilera de camps de golf? A la costa. I així unes quantes preguntes més. A veure si d'una vegada és

lleven la careta tota aquesta colla de governants hipòcrites, que per una banda demanen estalviar però, per l'altra, no els surten els colors, ni tenen vergonya, permetent un urbanisme salvatge i insostenible. Ah, i les depuradores que ajudarien a reutilitzar bona cosa d'aigua i estalviar-nos bona cosa de contaminació, pressupostant-se any rera any, segueixen al limbe dels justs: sense fer-se. Però nocal patir, això no és important, no

complir la normativa europea, a la CHX, sembla no preocupar-li en excés. I així ens va. Per què serà que l'interès urbanístic ...

PANISSOLA 1: un bon grapat de panissoles ben resseques per a tots els porcs que aquestes falles, segurament fruit de la seua incontinència, s'han dedicat a orinar i vomitar per qualsevol carreró, sobretot dels del triangle d'or (Caduf - Mercat Vell - Cremats). A qualsevol portal, cotxe, racó... De vergonya!

PANISSOLA 2: una bona cofa de panissoles per a algunes falles que es veu que no tenen massa clar el que és crítica social i insult. És de molt mal gust que aprofiten unes festes per a insultar a tot un col·lectiu d'éssers humans (p. e. comparar-lo amb un gos). Suposem que serà auto-odi de sentir-se fills d'emigrants.

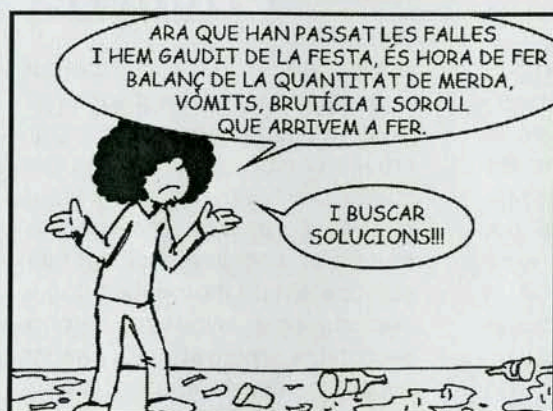
Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

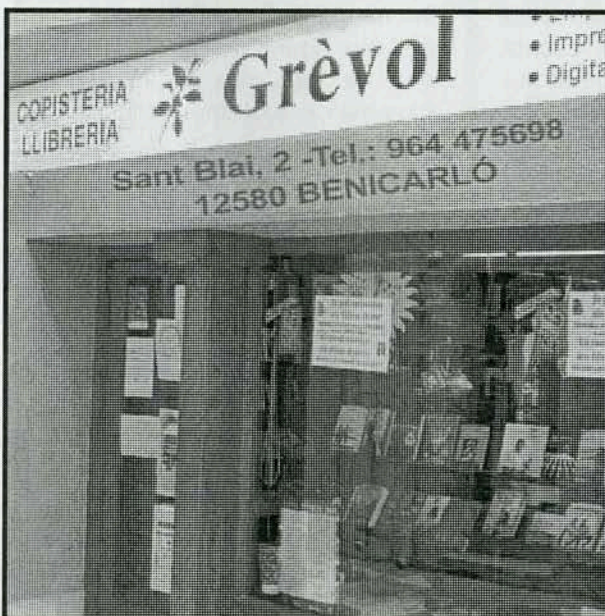
Col·laboradors/ PE
XAVIER BURRIEL,
LLUCH, RAMON
TOLITO, JORDI
ROBESPIER
Fotografies/ NA
GREGO

Per Xavi Burriel

Falles undreground

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

RE BAUSÀ, JOAN HERAS,
NATALIA SANZ, CARLES
PARÍS, JOSEP V. TAUS,
MAURA, G. SEGARRA,
RE I EL SAMARUC
TALIA SANZ, JAVI PAU,
RIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escript. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Des de Xile, amb amor

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa un parell de setmanes van actuar a Barcelona, dins el festival Barnasants -un dels festivals de cançó d'autor que es consolida com una referència europea d'aquest gènere artístic-, dos grups ja clàssics i mítics del Xile dels anys setanta: Inti-Illimani i Quilapayún. De la mà d'uns músics i d'unes veus plenes de força ens vam capbussar en l'univers màgic de melodies i ritmes que dibuixen el paisatge sonor de l'Amèrica llatina. Durant tres hores vam resseguir l'anatomia difícil de massa ferides -algunes encara massa vives- que ha deixat la brutalitat de la injustícia i de la violència organitzada i sistemàtica; i vam resseguir, també, els batecs de l'amor, l'amistat i de l'esperança que omplen el present i les ganes d'un futur raonablement millor.

Aquell grapat de cançons -la meravella de la unió de música i paraula- van construir una atmosfera càlida, viva, especial, per on s'hi passejaven somrients i feliços Violeta Parra i Víctor Jara cantant les seves pròpies cançons, Salvador Allende i Lluís Companys compartint el trist destí de ser dos presidents democràtics que el feixisme dugué a la mort, Pablo Neruda escrivint una oda o uns versos per a un nou cant general, Atahualpa Yupanqui preparant una cançó per a les mares de la plaça de Maig de la veïna i germana Argentina, Michelle Bachelet filla d'un militar compromès amb la democràcia, fet que a l'Espanya d'avui sembla força insòlit, -i que va ser torturada a la tristament famosa Villa Grimaldi- amb una mà estesa a la convivència sense oblit. I en aquella atmosfera també s'hi

podien tocar amb la punta dels dits idees i sensacions diverses i de gust particular: retalls de la pròpia vida que parlen d'aquelles cançons, el compromís que potser s'ha esvaït en la lluita per transformar la societat o per viure la pròpia vida -l'amor, l'amistat, el temps- amb plenitud, el projecte de viatjar algun dia a Xile i que no s'ha fet realitat, la certesa que en aquells moments els meus amics xilens estaven retrobant-se una mica més amb si mateixos i amb els seus orígens.

Voldria remarcar, però, un fet significatiu que es va produir en la darrera part del concert, quan ja actuaven els dos grups conjuntament. Entre la coneguda *Abre la muralla*, basada en un poema de Nicolás Guillén, i *El pueblo unido*, un veritable himne a la llibertat i a la lluita, ens van sorprendre amb una versió esplèndida de la cançó *Què volen aquesta gent?* Aquesta cançó, escrita per Lluís Serrahima i musicada i cantada per Maria del Mar Bonet, és sens dubte una de les peces de referència d'aquella Nova Cançó que va néixer als anys seixanta. La història d'aquesta cançó -un estudiant compromès en la lluita antifeixista es llança per la finestra quan, de matinada, la policia el va a buscar- la fa lamentablement universal: l'escena podia -i pot- passar a Xile o als Països Catalans. Amb aquesta interpretació, la cançó de Serrahima i Maria del Mar Bonet cantada per Quilapayún i Inti-Illimani era un punt d'unió entre dos pobles -de fet, entre tots els pobles del món- que hem patit l'operació de règims feixistes que ens han volgut ofegar. Ara bé, el fet que els dos grups xilens cantessin aquesta cançó amb un català correctíssim i dolcíssim no és significatiu només pel valor

estètic de la peça o perquè aquest gest en forma d'homenatge constata tot allò que compartim les persones i els pobles que lluitem per la llibertat, sinó perquè també representa unreconeixement a una realitat nacional i lingüística. En un moment en què el nacionalisme espanyol ferotge demonitza, menysprea i insulta sense manies la identitat nacional d'un poble que, segons ells, forma això que en diuen Espanya però que no parla amb la llengua de Cervantes, és molt d'agrair que algú ens parli amb respecte i de tu a tu, de poble a poble. Des de milers de quilòmetres ens ha arribat una expressió de respecte que es troba molt a faltar més a prop. Sé que hi ha cantants de l'Estat espanyol que fan un bon exercici de pedagogia i de sensibilitat democràtica quan canten en català o col·laboren amb artistes catalans. Ben mirat, ja és ben trist que aquest fet sigui digne de ser valorat més enllà d'una dimensió estrictament musical o estètica. Si això s'ha de fer, vol dir que la idea de la pluralitat cultural d'Espanya és una irrealitat absoluta. Alguns estem convençuts que, tal i com van les coses, és una utopia. En fi, sempre ens quedarà Xile.

Bassi, el profeta pallaso

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Vaig tindre la sort de vore un espectacle de Leo Bassi en els meus darrers anys d'estudis universitaris a Castelló (1999-2000?). El seu espectacle aleshores va ser un revulsiu per al públic que hi vam acudir. Presidia l'escenari un retrat de Sòcrates. Bassi va dir sobre això, si no recordo malament: "els dos pensadors més grans de la humanitat són Sòcrates i Jesucrist. Sòcrates feia preguntes i Jesucrist donava respostes. Es per això que prefereixo a Sòcrates". Quan fem preguntes obrim la ment al coneixement.

Moltes vegades una pregunta no porta directament a una resposta, sino a un nou conjunt de preguntes que eixamplen l'horitzó de possibilitats de coneixement. En canvi, una resposta tanca una via de coneixement fins eixe moment oberta. I si qui ens dona les respostes ho fa des de la posició de posseir la veritat absoluta, aleshores estem front als guardians de la intolerància.

En l'espectacle que actualment Bassi representa per l'Estat Espanyol, el nostre benvolgut pallaso està sent víctima de la intolerància de l'Església Catòlica, personificada en l'ultraconservador Cardenal

Cañizares.

Es aquest el darrer episodi d'un reforçament de les posicions conservadores i antiprogressistes de l'Església Catòlica espanyola que no sabem quan acabarà. Front a aquesta situació els demòcrates tindriem que començar ja a dir ja hi ha prou de posar límits a la llibertat. L'escriptor català Eduardo Mendoza escribia fa unes setmanes en un diari, al voltant de la crisi de les vinyetes sobre Mahoma: "Jo no crec ni en Mahoma ni en Jesucrist, jo crec en la llibertat d'expressió"

I Fira

text JORDI MAURA

La Plaça de la Constitució de Benicarló acollirà el pròxim 30 de març la I Fira Intercomarcal d'Oferta Educativa existent. Aquesta trobada, que va ser presentada dimecres, oferirà les diferents branques i especialitats dels cicles de formació professional i garantia social.

L'àmplia plaça d'aquesta localitat disposarà d'expositors de les diferents branques educatives que s'oferixen en localitats com Benicarló, Vinaròs, Alcalà de Xivert, Sant Mateu i Morella. La jornada tindrà dues parts diferenciades. La primera, al matí, acollirà a tots els alumnes d'ESO i batxillerat de tota la comarca i a la tarda la Fira estarà oberta al públic en general perquè es conegui l'oferta existent. Els cicles formatius que s'oferixen passen per cuina, fusta, riscos laborals, fred i calor, administratius, programa social de cuina, informàtica o batxillerat artístic entre d'altres.

Empresa del sector del mueble precisa incorporar:

OFICIALES MAQUINISTAS DE LÍNEA CHAPADORAS COMBINADAS

SE REQUIERE: Imprescindible experiencia mínima de 1 año en puesto de trabajo similar.

SE OFRECE: Retribución competitiva y negociable, acorde con los conocimientos y experiencia.

Interesados llamar al teléfono 964465240

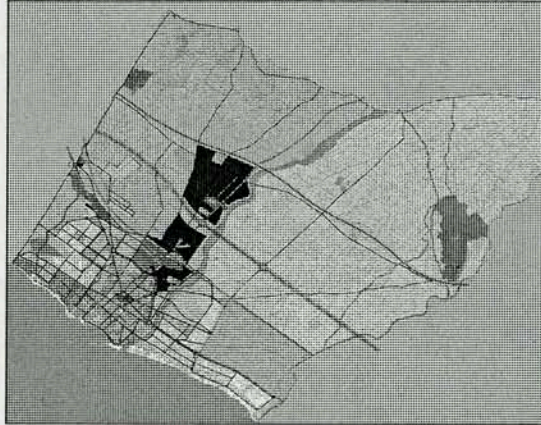
La revisió del Pla General de Benicarló (2)

La necessitat de revisar el Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) era assumida per tot el consistori. La Junta de Govern Local de 23 de juliol de 2004, manava el PP, adjudicà la revisió del PGOU a la mercantil Territorio y Ciudad S L (TyC) de Xerez de la Frontera. En la decisió, segurament, es tingué en compte que aquesta empresa estava elaborant el nou PGOU de Peníscola.

Les primeres reunions del consistori i l'empresa es van produir a principis de 2005. Es fixà la planificació cronològica i els trets del diagnòstic inicial, necessari per redactar el concert previ del PGOU. TyC havia de reflectir les opinions de la ciutadania mitjançant entrevistes - amb associacions i ciutadans particulars -10 ciutadans per grup polític-, i recabar informació de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Universitat

Jaume I. L'empresa comptava amb 18 mesos per elaboració el concert previ. El dia 23 de març de 2005 es presentà la moció de censura i el govern municipal passà al bipartit PSOE Bloc. Aparegueren diverses notícies sobre noves ubicacions d'un futur camp de golf o de les grans indústries químiques del poble. L'associació de veïns Riu Surrach i Aiguadoliva denunciaren la falta de participació ciutadana perquè no s'havia consultat els col·lectius ciutadans. El 28 de desembre de 2005, a l'IES Joan Coromines, es presentà el primer esborrany del PGOU. Es donà a conèixer un plànol del terme municipal amb els principals vials i els diversos sectors amb la seva qualificació urbanística. L'arquitecte Pedro Gárgolas de TyC va fer l'exposició. Assenyala que l'anterior PGOU tenia 20 anys, període massa llarg per a no haver-lo revisat, i que el plànol presentat era un esbós inicial.

Segons Gárgolas, el concert previ és un document de síntesi que expressa la voluntat de la ciutat d'ordenar-se urbanísticament d'una determinada manera. Es preceptiva la seva aprovació per part de la Conselleria de Territori i Habitatge per poder continuar amb la revisió del PGOU. El concert previ ha d'acomplir la legislació sectorial i planejament superior al PGOU, en concret el Pla d'Acció Territorial Litoral (PATL), les disposicions sobre el Domini Públic marítim i fluvial, i el Pla d'Acció Territorial sobre el Risc d'Inundació (PATRICOVA). El PATL estableix 10 àrees o zones funcionals del litoral; a la Zona 1 -Vinaròs, Benicarló i Peníscola- el nostre poble ocuparia una posició central que afavoria la ubicació d'activitats econòmiques, especialment les logístiques. La Llei de Costes estableix una zona de propietat pública, una de servitud (fins 100 m) i una altra d'influència (fins 500 m terra endins). El PATRICOVA assenyala com a zona inundable les ribes de la Rambla d'Alcalà que ha de ser qualificada com sol no urbanitzable (SNU) excepte la zona de la desembocadura, l'única on la rambla serà canalitzada.

El concert previ ha de definir la xarxa primària de sòl dotacional públic: vials, zones verdes i equipaments. Cal entendre que el model de ciutat ve determinat per l'espai públic no edificat: fer ciutat és fer espai públic. Segons Gárgolas, la N-340 provoca una "dualització": dalt de la general zona industrial, baix zona residencial. La reconver-

sió en via urbana de la N-340 -gràcies al seu desdoblament- i la seva transformació en un bulevard arbrat envoltat per edificis de volumetria i funcions diverses, permetrà el creixement de l'àrea residencial cap a l'oest. Per travessar el poble de nord a sud es farà per una ronda de circumval·lació que creuarà la via del tren dues voltes: al nord de la riu sec i al sud d'on connectarà amb l'antiga N-340 a l'altura de la ratlla del terme. Els grans parcs urbans seran el parc lineal de l'avinguda Corts Valencianes que es continuarà amb el bulevard de l'antiga N-340, un

gran parc a la vora de la Rambla de Cervera i un al sud prop de l'IES Ramon Cid. Seran SNU d'especial protecció els dominis públics, les àrees del Puig, Basseta del Bovalar i la Tossa. Els equipaments es distribuïran homogèniament per les zones residencials.

Al concert previ també es determinen els usos urbanístics generals dels diversos sectors del terme. S'estableixen dos eixos funcionals, un litoral nord - sud residencial i un est - oest, seguint la CV-135, industrial. S'amplia la zona industrial que anirà des del Riu Sec fins l'AP-7 i el Camí Sant Mateu. Gárgolas apuntà que s'hauria de plantejar, a llarg termini, el trasllat de les dues grans empreses químiques del pobles per no ser adequades a estar envoltades de zones residencials. Per l'oest seria la ronda de circumval·lació la que marcaria el límit del sòl urbà. La costa nord, actualment de sòl no urbanitzable, s'ha anat omplint d'habitatges d'una manera, diguem, "irregular"; l'esborrany proposa la seva conversió -igual que per la partida Sanadorlí- a zona urbana residencial de baixa densitat d'habitatges unifamiliars aïllats. Per evitar la continuïtat urbana des de Vinaròs sud fins el terme de Peníscola -efecte conurbació- es deixa com a SNU el marge del barranc d'Aiguadoliva i la zona inundable de la rambla d'Alcalà. La zona nord-oest del terme, limitada per la via del tren i el Riu Sec, resta com SNU d'especial protecció agrícola.

Hi havia certa expectació per si hi havia o no un camp de golf. Hi figura junt al casc urbà, al nord del Riu Sec i entre la via del tren i la N-340, i envoltat d'una zona urbanitzable.

Aquesta revisió del PGOU generarà entre 3 i 4 milions de metres quadrats de sòl urbanitzable nou amb habitatges per uns 25.000 habitants més. Si ja amb el desenvolupament complet de l'actual PGOU tindriem una ciutat per 60.000 habitants, amb la revisió ens podem anar als 85000 habitants. O no, perquè, segurament, molts dels nous habitatges estaran buits la major part de l'any. **Pere Bausà**

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 526

text EL LECTOR

Mentre estic escrivint aquestes ratlles, puc sentir amb notable nitidesa els sorolls de la nostra particular nit del foc. No sé a quina hora s'acabarà, però ben segur més d'un anirà demà a la feina amb més lleganyes que de costum. També n'hi haurà que aniran amb un quants litres menys de llàgrima i moc. Clar, és que això de les falles ho tenim tan arrelat dins la nostra personalitat com a poble que fins i tot la crema indiscriminada de ninots ja ens fa plorar de valent. Ni els dos dies de persistent pluja hauran fet trontollar les fermes intencions de consumir el tradicional numeret de la plorera en vore com les flames s'emporten els euros que ens hem gastat. En fi, què hem de fer? Jo tinc molt clar que no passaria el test de gran benicarlando, potser només em quedaria en la tercera o quarta posició i no passaria de simple habitant del poble.

Tampoc no m'agraden les mascletàs. No li veig la lliga, què vol que li diga. Per això no acabo de treure punta a la notícia que ocupa la portada i les dues següent pàgines. Suposo que deu ser molt important que una empresa del nostre poble dispare al centre neuràlgic de les falles davant de totes les autoritats i amb una gran ovació en acabar. Em sembla magnífic i segurament és la notícia de la setmana. A més a més, suposo que això d'ocupar un lloc al balcó de l'ajuntament de València ha de ser la cosa més gran que li pot passar a una fallera i al seu president. Només me n'alegro per l'empresa.

Seguim amb falles. L'ajuntament vol que part dels diners que el poble es gasta en falles es queden ací. Normal. Segurament quan els membres

d'una comissió se'n van a València per tal d'encomanar que els facen una falla, l'artista en qüestió deu pensar que ja estan ací estos de poble que no en tenen ni idea i vaig a vore quant els puc fotre. També passa que a l'hora de muntar-les no es presenta perquè ja té prou feina al cap i casal que és on li interessa quedar bé. A vore si aquests xicots es llancen i fan que bona part dels euros que se'n van, no ho facen.

Diu el portaveu del Bloc que si es vol festa, s'han d'aguantar coses que molesten. Com per exemple les bocades, pixades i destrosses al mobiliari urbà. Visca la festa!

Més merda al Morrongo. No pot ser.

Sembla que algunes setmanes els tafaners estan més esbarrats que unes altres. Aquesta setmana li tocava al tafaner pudent. Jo no els vull dir res perquè no sóc qui, i si volen escriure del mateix que jo, que ho facen. A mi què? Fins i tot es posen amb les meues falles. Clar, jo també m'equivoco, faltaria més, no sóc perfecte, però procuro no fer errades "ortofràfiques" com les que deu fer el tafaner de torn. Les meues són ortogràfiques, que son més senzilles de fer. Amb les altres trobo que no m'aclariria.

Quina llàstima que s'acabe això de l'univers fallero. Ja fa falta una certa unificació de criteris, perquè darrerament La cosa està una

mica desorganitzada i falta una línia a seguir i uns criteris per a respectar. A vore si per a l'any que ve es comença més aviat i els fallers van agafant exemple i es posen a treballar de valent i no a pensar només en la festa, que és el que fan ara.

M'agrada aquest secretari d'organització d'ERP. El podrien fitxar per a una secció d'opinió. És bo això de tindre gent jove amb idees noves.

He llegit això de les webs comarcals. M'ha fet reflexionar això que Mundo encara apareix com alcalde de Benicarló a la web de les Corts Valencianes. Clar, què hauria de posar? "ex-alcalde"? "regidor desaparegut"? "professional de la política"? "campista"? "fabrista"? "remenedor de paelles"?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Llegeixo al final de la pàgina tres que qualifiquen de "llibre" el programa de les falles del nostre poble. Quina ofensa per als lectors de llibres. Com se'ls ocorre qualificar de "llibre" una cosa tan infame i tan ofensiva per als sentits? A vore si algú, d'una vegada, es dedica a escriure un llibre d'estil i es deixen les coses ben clares.

Plaça "San Bartolomé", carrer "del Carmen", partida "Surrach"... Encara no s'han assabentat que els carrers de Benicarló són en valencià?

Bailes de Salón

Te gustaria aprender a bailar sin moverte de tu casa?

José Luis, te enseña

Tel.: 676 290 626

Jornada de descansos?

text RODOLFO SERRANO

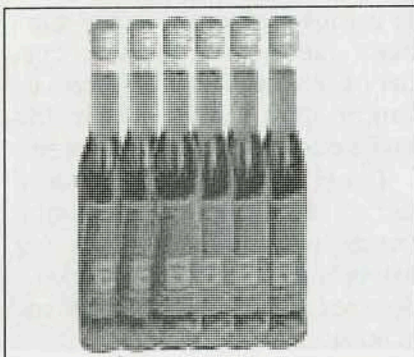
PACO DELCASTILLO

Dos copets a la part superior de l'espatlla, just a l'espai que queda entre el trapezi i el muscle, van fer que em girés de manera sobtada. Donada la suavitat del contacte entre els dits i la meua roba, vaig pensar que podria ser alguna persona que, portada per la seua admiració cap a les cròniques esportives que apareixen setmanalment en aquest mitjà de comunicació, volia encetar una xerrada al voltant de diversos aspectes relacionats amb qualsevol dels variats temes que han anat desfilant per aquesta secció.

També vaig pensar, amb un calfred que em va recórrer el cos des de la coroneta fins a les perfumades uncles dels peus, que darrere aquest subtil contacte es trobava el més abjecte dels tirans i la més terrible de les bèsties conegudes. Durant les mil·lèsimes de segon que vaig trigar a girar la cara, em van vindre al pensament moments esgarriuosos, fins i tot em vaig sentir transportat a l'antic Egipte i em vaig veure arrossegant grans blocs de pedra entre els crits i fuetades dels vigilants. Els dos copets a l'esquena van arribar en un dels moments més culminants del dia.

Em trobava jo gaudint de la immensa festa fallera, després d'haver participat activament en els més emblemàtics actes com ara la tradicional tallada de carrers, la visita i obligat homenatge als monuments, la joiosa celebració pels premis aconseguits, l'econòmic xusco de botifarres i llonganisses entre les empentes de la gent i el fum de les torradores, la rebentada de clavegueres amb masclets, la indispensable pixarrada a qualsevol dels carrers del casc antic, la necessària i reparadora perbocada, les innu-

merables consumicions de beguda amb un respectable contingut etílic i indiscutible preu faller ... i altres esdeveniments no menys emotius que ara no recordo. En el moment dels dos copets acabava d'agafar la meua enèsima ració de beguda espirituosa i/o estomacal.

He d'aclarir que ara em dedico a compartir el meu temps de lleure amb aquesta estimada família de begudes per estricta prescripció facultativa, perquè el meu metge diu que fer una bona digestió és la base d'un bon descans - sense oblidar el matalàs, clar i que a mi allò que realment em demana el cos és la cosa espiritual i reflexiva, que en aquests temps de materialisme salvatge no hi ha res millor que l'ascètica i la mística, i que em compre les obres completes de San Juan de la Cruz.

Ja havia agafat el recipient que contenia allò que al meu cos necessitava, quan el meu instint va fer que els músculs del coll començaren a fer girar tot allò que descansa al seu damunt. Es veu que la curiositat era més forta que la por. Quan li vaig vore la cara, vaig començar a córrer sense control. Es veu que alguna part del meu cervell em deia "corre, corre, corre" i jo vingia córrer. Em sembla que vaig passar pel mig d'una mascletà, per dins d'una falla, vaig obrir una nova porta a un casal d'eixos portàtils, em vaig posar un clavell dels de l'ofrena a

l'orella, un parell de corpulents segurates em van treure d'un envelat mentre els meus peus no tocaven a terra, els xiquets em tiraven bombetes, les falleres cridaven, els fallers fumaven puros, les dones dels fallers feien xuscos, la gent ballava ritmes impossibles.

Va arribar un moment que les meues cames van dir prou. Quan vaig tornar a girar el cap, allà estava ell. No sé com s'ho havia fet, però allà hi era. "No deus pensar que això et lliurarà de la teua obligació, veritat?". Ho hi havia escapatòria. M'havia enxampat. Els xiquets seguien tirant coets. "Quina falla més bonica!". No em sortien les paraules, em faltava l'aire. "Dimarts sense falta". Els meus pulmons s'omplien de fum de pólvora i aromes àcids. No tenia ni un fil de veu. Volia parlar però les cordes vocals no em responien. "Un de cansalada i una cervesa!". Ell va girar cua, mostrant-me el lloc més adequat del món per fer-li una puntada de peu. Ho desitjava de tot cor, però jo no manava del meu cos. La falla es va pegar la volta. "Pare, compra'm xurros!".

Em va fer la sensació que la figura central venia a buscar-me, que se'm volia endur al seu món de cartró i fusta. Per un moment ho vaig desitjar. "Mireu eixe home, quina vergonya!". Al cap d'una estona totes les coses van tornar al seu lloc. Dues persones amb una armilla de color pistatxo em van convidar a marxar cap a casa. "Un cafè amb sal li aniria d'allò més bé". Es veu que el Benicarló ha fet fora dos o tres jugadors. Segurament ja s'està planificant la propera temporada. No vull dir res més, no siga que algú em vulga fer un traje i em tire al jutjat.

Per cert, el penill de la setmana passada no li va tocar a Paco...

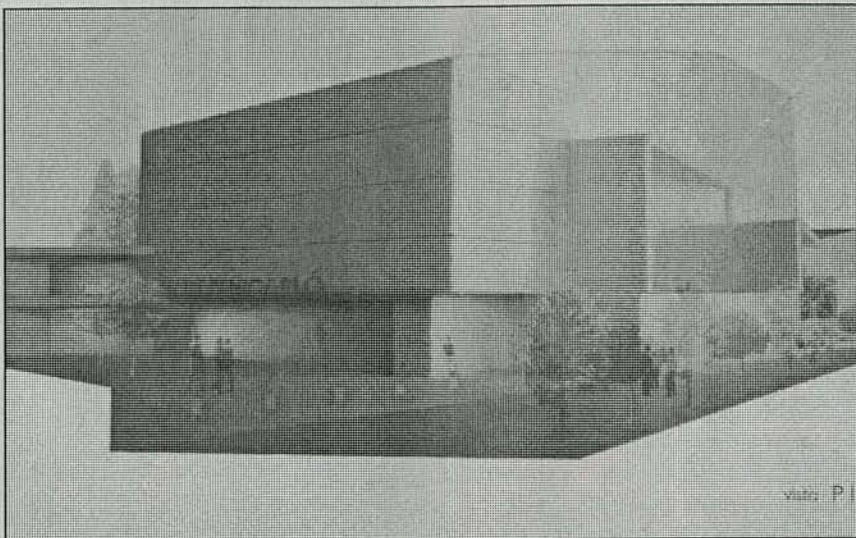
El futur teatre es dirà TBO

text NATÀLIA SANZ

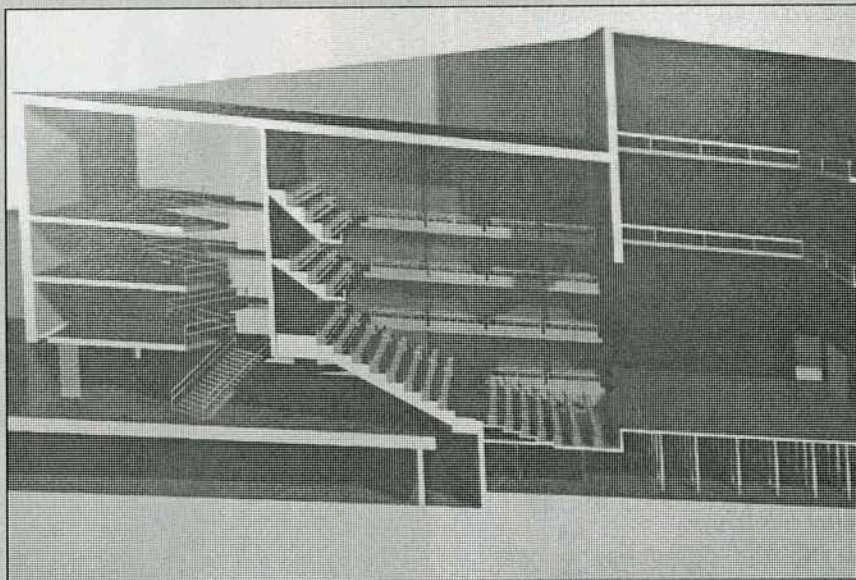
Un edifici de volumetria mediterrània, integrat en l'entorn i que s'articula entorn de l'escenari. És la definició del futur teatre auditori de Benicarló. Dimarts es van lliurar els premis del concurs d'idees convocat pel consistori per a la redacció del projecte d'aquest edifici. El guanyador, no ho ha fet pel seu aspecte exterior, sinó pel que amaga en l'interior.

L'edifici porta per nom TBO i està signat per l'arquitecta Herminia Casulla. La caixa de l'escenari pot canviar d'ubicació i situar-se en el centre de la sala, el que permetrà la realització d'espectacles variats. A més, l'entorn i els materials que s'utilitzaran, busquen el retorn a altres temps. Al voltant de set-cents espectadors podran assistir als esdeveniments que es realitzen en el teatre. El més allunyat de l'escenari, estarà a vint metres de distància, el que afavorirà el contacte amb l'espectacle que s'estiga realitzant. La distribució de la sala en dos pisos així ho permet.

El projecte guanyador, té ara el dur repte de dur endavant la construcció. Amb un pressupost de quasi set milions d'euros, el consistori espera que es converteixi prompte en una realitat.

viat: P1

La Veu

parla clar
d'allò que t'importa

Terrorisme contra el mobiliari urbà

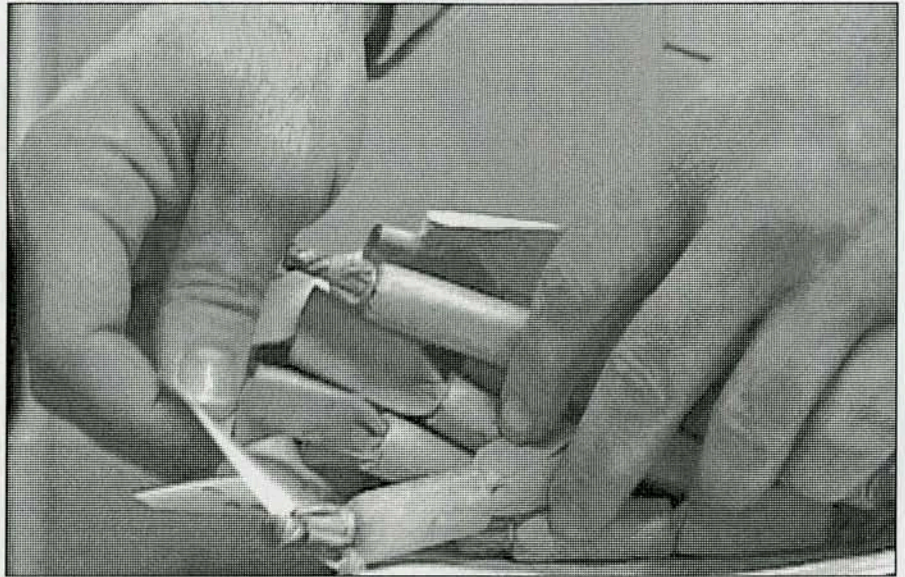
text REDACCIÓ

La Policia Local de Benicarló ha efectuat 10 denúncies per ús indegut de material pirotècnic durant les passades festes falleres. D'elles, 6 s'han tramitat a Subdelegació del Govern i el material requisat, remès a la Unitat d'Intervenció d'Armes de la Guàrdia Civil. Agustín Parra, cap de la Policia Local de Benicarló, ha destacat que, en la major part dels casos, la denúncia s'ha interposat "contra persones adultes que estaven fent ús indegut del material pirotècnic". D'altra banda, ha lamentat que, en els casos que el material va ser intervingut a menors "han vingut els pares a reclamar-lo".

En aquest sentit, s'ha unit a la crida feta pel regidor de Governació, Juan Lores, qui ha demanat es respecte el pròxim any el bàndol que emet l'alcalde de la població cridant a l'ús responsable del material pirotècnic. D'altra banda, Parra ha detallat que va sol·licitar a Subdelegació del Govern abans de la celebració de les falles un llistat amb els establiments de la ciutat que contaven amb autorització per a vendre material pirotècnic.

El cap del departament local policial ha explicat que Guàrdia Civil va realitzar una inspecció abans de la celebració dels festejos en els quatre establiments acreditats "i no es va detectar cap anomalia". No obstant això, "ens han arribat notícies que una de les tendes estava venent material no autoritzat a menors". Les investigacions, no obstant això, no van donar els fruits esperats i no es va poder actuar contra l'establiment en qüestió. Davant aquest fet, Parra ha anunciat que el pròxim any s'enduriran els controls policials.

Però malgrat aquests incidents pirotècnics, l'edil de Governació ha volgut destacar que "no hi ha

notícia" perquè no s'han produït incidents dignes d'esment durant les Falles. 14 perturbacions de l'ordre públic, cinc d'elles detectades en casals fallers, és una de les xifres més significatives, juntament amb l'augment dels danys a mobiliari urbà.

En concret, el nombre de contenidors incendiats ha passat de 1

solament l'any passat, als 13 que han patit danys enguany. Malgrat les dades, el cap de la Policia Local de Benicarló ha declarat que "aquests successos es podien haver produït en qualsevol altre dia de l'any" ja que, en la major part dels casos, no guarden una relació directa amb els festejos fallers.

Exhibició de Natació a Benicarló

text C.N. BENICARLÓ

El pròxim dia 25/03/06 a les 16:00 hores en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló se celebrarà una exhibició de natació per part dels "xicotets i xicotetes" de l'escola del Club Natació Benicarló (3 a 7 anys d'edat), quedant oberta l'assistència al públic en general. Al finalitzar l'esdeveniment esportiu amb una duració de 2 hores, aproximadament, s'invitarà als participants a un berenar a l'exterior de la piscina.

Apunts: G-3

Una de les apostes de futur del CN Benicarló ve sent desenvolupada en este grup de nadadors d'entre 12 i 13 anys que una vegada disputades 4 de les jornades de la Lliga Nacional disposen ja de 5 mínimes nacionals, 3 mínimes autonòmiques absolutes

L'equip de G-3 al complet

i 24 mínimes autonòmiques, amb 28 primeres posicions en el rànquing en les diferents proves disputades, xifra que segur serà superada en les pròximes compe-

ticions i que ve a reforçar l'esperit competitiu i el gran mèrit de les nostres i els nostres nadadors. Així podríem escriure el mateix de la progressió en els grups G1-G2 i G4 que en pròximes cròniques informarem i que tan magnífic nivell estan desenvolupant en esta temporada.

10 km. a Ladispoli

text C.A.BAIX MAESTRAT

El passat cap de setmana del 10 al 12 de març uns quants atletes del Club Atletisme Baix Maestrat de Benicarló es van viatger fins a la ciutat italiana de Ladispoli (Ciutat agermanada amb Benicarló) convidats per l'A.S Milleoiedi amb l'objectiu de

disputar la cursa de 10.000mts que organitzava aquesta associació esportiva. Aquest viatge entre dins del marc de bones relacions establertes entre ambdós clubs que ja el passat mes d'octubre varen tindre ocasió de veure amb la visita

d'atletes del club italià per participar en la Mitja Marathó de Benicarló.

Els atletes benicarlandos foren acollits, com els anys anteriors, amb moltíssima cordialitat i pogueren gaudir d'unes magnífiques jornades atlètiques. La carrera es va disputar el diumenge 12 a les 10h. amb una perfecta climatologia i amb recorregut envejable ja que s'endinsava pel centre d'un bosc proper a la ciutat. Els atletes benicarlandos van poder demostrar l'alt nivell que gaudeixen.

G3 Components

Masculins

Lluch Añó Adell, Rubén Constante Forés, Agustín Parra Barker, Ferrán Remolina Rallo, Javier Traver Rojano, José Antonio Adell Prats, Ximo Bueno Alonso, Vicent Prats Feliu y Rubén Vicente Gilabert.

Femenins

Martina Gil Jovaní, Janina Rodríguez Añó, Alejandra Castillo Valverde, María del Mar Castillo Valverde, Susana del Olmo Cerdá, Andrea Fuentes Barreda y Paula Saura Martinez.

La falla + especial

Dues-centes persones van assistir dijous passat a la primera de les cremades de les falles de Benicarló. Es tracta d'una falla d'una categoria especial. Joanma Torres, director del centre Ivadis va explicar que "si ens presentàrem a concurs, guanyariem tots els premis". La falla cremada a este centre depenent de l'Institut Valencià d'Atenció al Discapacitat (Ivadis) havia estat elaborada prèviament per tots els usuaris del centres i els diferents tallers amb que conta en centre.

Torres va explicar que els propis alumnes van decidir la temàtica del monument "que contenia des de pirates, polítics, la contaminació del mar o el xapapote", fent referència a més a l'any Mozart. El director del Ivadis-Maestrat va declarar que "sens dubte més genial que Mozart és la gent del centre que amb iniciativa, il·lusió i imaginació fa anualment una falla molt digna".

La falla Maestrat va contar ahir amb 18 espelmes per a celebrar la majoria d'edat d'aquest centre ocupacional que dona serveis a nivell comarcal. Per aquest motiu en la cremà va poder veure's a les autoritats de la comarca, amb representants de Vinaròs, Cervera o Sant Jordi, a més de les locals. Tampoc van faltar els mitjans de comunicació de la comarca i els integrants de la Junta Local Fallera i falleres majors.

Pirotècnia Tomás va ser la responsable dels efectes pirotècnics. Els alumnes van repartir un inofensiu masclet com pin necessari per a accedir a la falla. El Ivadis-Maestrat compta amb 72 usuaris, que s'ampliarà fins a la xifra de 80 durant el present 2006 després de la contractació de dues persones més per als tallers, el que farà que al final siguen vuit els tallers, millorant així l'atenció als usuaris del mateix.

25 GRAN FESTIVAL

Mans Unides

diumenge 2 d'abril
a les 17:30 h.

Auditori Municipal Benicarló

UN ALTRE MÓN
ES POSSIBLE,
DEPEN DE TÚ.

Un instant de la mascletada de dijous passat